

Vypraveno

dne 24. 11. 2015

ŘÍCHA

1

MVCRP016HT1H

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0294r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 31. 12. 2015
podpis:

V Praze dne 4. listopadu 2015
Č.j.: MV-125299-5/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala
- Irák, státní občanka Irácké republiky, trvale bytem
Bendova (dále jen „žadatelka“),
zastoupena svým bratrem a zmocněncem, bytem _____, (dále jen „zmocněnec“), rozhodnutí
Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 22. 12. 2014, č.j.: VS-2065/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o** :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městského obvodu Plzeň 3 požádala žadatelka o udělení státního občanství České republiky. Je státní občankou Irácké republiky a v České republice jí byl ode dne 11. 1. 2008 udělen azyl. Žadatelka je svobodná, bezdětná.

Na území České republiky se žadatelka, dle svého vyjádření, zdržuje od roku 2007, kdy zde požádala o azyl a Ministerstvem vnitra jí bylo ode dne 11. 1. 2008 vyhověno.

II.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatelka však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, kterou mohlo Ministerstvo vnitra žadatelce prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí nespĺnění výše uvedené zákonné podmínky neshledalo, a i s přihlédnutím k neprůhlednosti finančních prostředků, ze kterých žadatelka žije v době, kdy se na území České republiky zdržuje, svým rozhodnutím ze dne 22. 12. 2014 její žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žadatelka prostřednictvím svého zmocněnce včasný rozklad.

V rozkladu uvádí zmocněnec žadatelky, že dne 9. 4. 2015 odlétá do Iráku, aby připravil doklady ohledně příjmů jak jeho, tak i jeho sestry, žadatelky, čímž chce zprůhlednit jejich příjmy z Iráku, kdy se jedná o jeho plat, který pobírá na univerzitě, a rovněž se jedná také o příjmy žadatelky. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 13. 7. 2015 zmocněnec žadatelky doplnil, že pokud jde o zdroje příjmů, ze kterých jsou hrazeny životní náklady žadatelky, předkládá cizozemské doklady bez úředních překladů do českého jazyka, a to potvrzení Ministerstva financí Iráku o výši čerpání starobního důchodu žadatelky, a potvrzení Ministerstva školství Iráku o výši příjmu zmocněnce žadatelky, který dále uvedl, že žadatelka střídavě žije v České republice a u příbuzných ve Švédsku.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona o státním občanství, neboť má v České republice povolen trvalý pobyt po dobu delší pěti let a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro trestný čin a plní si své povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a rovněž povinnosti vyplývající ze

zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) citovaného zákona, neboť před komisí Úřadu městského obvodu Plzeň 3 neprokázala znalost českého jazyka v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky (dále jen „vyhláška MŠMT č. 137/1993 Sb.“).

V uvedené souvislosti ministr vnitra uvádí, že dle vyhlášky MŠMT č. 137/1993 Sb., prokáže žadatel pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Žadatelka však před Úřadem městského obvodu Plzeň 3 znalost českého jazyka neprokázala, resp. zkoušku vůbec neskládala. Součástí státoobčanského spisu je žádost o prominutí složení zkoušky z českého jazyka se zdůvodněním, že je „příliš stará, těžce nemocná a žije u svého bratra, který se o ni stará“. Obecný zmocněnec k tomu doložil tzv. zdravotní záznam ze dne 30. 6. 2014, vystavený společností MUDr. s.r.o., v němž se konstatuje, že jmenovaná je v péči interního oddělení, kam dochází pravidelně s danou diagnózou, momentálně se cítí dobře, ale vzhledem k věku a daným diagnózám se doporučuje prominutí zkoušky z českého jazyka.

Splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství lze prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona pouze v případech hodných zvláštního zřetele. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro její sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že žadatelka se zdržuje v České republice od roku 2007, kde jí byla ode dne 11. 1. 2008 udělena mezinárodní ochrana formou azylu, a vzhledem k tomu, že učinila tento závažný krok a rozhodla se žít v cizí zemi, měla by mít i snahu naučit se alespoň základům českého jazyka. Žadatelka však neprojevila žádnou vůli, nedoložila ani jeden doklad, z něhož by vyplývalo, že například navštěvuje kurzy českého jazyka, neprojevila ani elementární ochotu se českému jazyku naučit, a navíc se zkoušce z českého jazyka vůbec nepodrobila. A přitom má žadatelka vůči dalším cizincům, kteří žádají o udělení státního občanství České republiky, nesmírnou výhodu v tom, že její bratr, který jí v tomto řízení jako zmocněnec zastupuje, je státním občanem České republiky, hovoří českým jazykem a žadatelce by tak mohl být nápomocen, aby si osvojila řádně základy českého jazyka. Ministr vnitra dále uvádí, že žadatelka v řízení neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, které by jí objektivně ze zdravotních důvodů znemožňovaly, a to i v minulosti s ohledem na délku pobytu na území České republiky, osvojit si znalost českého jazyka.

Výše uvedené, tj., že žadatelka nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství a současně, že nebyly v jejím případě shledány důvody hodné zvláštního zřetele pro její prominutí, pak ministr vnitra považuje pro

zamítnutí žádosti za rozhodující a postačující. Pokud žadatelka prostřednictvím zmocněnce v rozkladu připojuje, v návaznosti na netransparentnost příjmů vytknutých žadatelce v napadeném rozhodnutí, doklady o příjmech, ministr vnitra se domnívá, že tyto doklady nemohou mít vliv na věcnou správnost napadeného rozhodnutí, když, jak shora uvedeno, lze za rozhodující považovat neprokázání znalosti českého jazyka ani důvodů hodných zvláštního zřetele, pro které by měla být tato podmínka žadatelce prominuta, a to i v kontextu toho, že žadatelka žije na území České republiky již od roku 2007.

Na základě výše uvedeného neshledal ministr vnitra rozklad za důvodný, ztotožnil se s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 22. 12. 2014, č.j.: VS-2065/835.3/2-2013, kterým byla žádost zamítnuta, a na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra:

